

INAUGURACJA 58 ROKU AKADEMICKIEGO
w Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki

2002/2003

Gaudeamus

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!

Post iucundam iuventutem,

post molestam senectutem

nos habebit humus.

Vivat Academia, vivant Professores,

vivat membrum quodlibet,

vivant membra quaelibet,

semper sint in flore!

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

U PROGU KADENCJI 2002-2005

*wystąpienie programowe rektora Politechniki Krakowskiej
prof. zw. dr hab. inż. Marcina Chrzanowskiego
na inauguracji roku akademickiego 2002/2003*

TRADYCJA I POSTĘP

Postęp, rozwój osobowy i rozwój instytucji są ogólnie uznawane za słuszny cel działań indywidualnych i zbiorowych. Mają one zapewnić godniejsze życie jego realizatorom, a tworzone instytucje mają służyć społeczeństwu. Wymaga to odrzucenia dotychczasowych sposobów działań, przewyżczenia tradycji. Te jednak trzeba po pierwsze poznać, a po drugie – wziąć z nich to, co niesie ze sobą trwałe wartości. Jest to szczególnie ważne w edukacji, która sama w sobie jest procesem długotrwałym, a skutki zmian, często nieodwracalne, obserwowane mogą być dopiero z dużym przesunięciem czasowym. Środowiska akademickie charakteryzują się szczególnie inercją, która jest ich siłą – ale i słabością. Jest naszym obowiązkiem zachować tradycję akademicką – ale jest nim także poszukiwanie zmian, poszukiwanie nowych dróg rozwoju dostosowanych do bieżących warunków i spełniających wymogi przyszłości.

Inspiracją powinno tu być uważne przyjrzenie się otaczającemu nas środowisku i nadażanie za zmianami, jakie w nim zachodzą. A w ostatnich latach tych zmian nastąpiło bardzo wiele tak w naszym kraju, jak i na świecie. Nie byłoby tu celowe wymienianie przemian gospodarczych, które nastąpiły w Polsce po roku 1989, roku wielkich przemian społecznych, a które można ująć jednym terminem gospodarki rynkowej, z wszystkimi jej zaletami i niedostatkami. W ślad za zmianami gospodarczymi idą też bardzo głębokie zmiany społeczne, wśród których wymienić można łatwiejszy dostęp do informacji i do dóbr materialnych – ale także nieznanne nam dotąd zjawisko bezrobocia. Uczelnie muszą te zmiany brać pod uwagę i odpowiednio na nie reagować.

Tymczasem, w ostatnich latach w edukacji uniwersyteckiej obserwujemy wyraźnie tylko jedną tendencję - zwiększanie liczebności studiujących i to znaczące, bo blisko 3-krotne. Dobrze to świadczy o poczuciu odpowiedzialności uczelni, które starają się w ten sposób sprostać oczekiwaniom społecznym, formułowanym przez kolejne rządy. Niestety, te same rządy nie realizują uchwał sejmowych, określających niezbędne na ten cel nakłady finansowe. Widzimy tu wręcz tendencję malejącą. W ostatnich 6 latach udział procentowy państwa (MENiS oraz KBN) w budżecie naszej uczelni zmalał z 78% do nieco ponad 60%. Jest to co prawda tendencja światowa, ale nie tak dotkliwa w krajach, w których finansowanie z budżetu państwa było – w liczbach bezwzględnych - na kilkakrotnie wyższym poziomie. Pamiętać trzeba, że dodatkowo uczelnie te działają w odmiennych warunkach gospodarczych. Jest to oczywisty sygnał, że uczelnie państwowe, działając zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej, muszą szukać innych źródeł finansowania.

Trzeba tu podkreślić, że w polu widzenia mamy uczelnie akademickie, a więc takie, które – wykorzystując wyniki prowadzonych badań naukowych - realizują proces

dydaktyczny obejmujący wszystkie jego szczeble: od stopnia licencjata poprzez magisterium, doktorat, habilitację, aż po promocje profesorskie. A Politechnika Krakowska taką właśnie uczelnią jest. Co więcej, wśród 19 uczelni technicznych ma ustabilizowaną pozycję, zajmując w różnych rankingach miejsca 5-7. Ma też nasza uczelnia status uczelni autonomicznej (jako jedna z 3 uczelni krakowskich, obok UJ i AGH), wynikający ze spełnienia określonych warunków formalnych dotyczących kadry profesorskiej, poziomu nauczania (na niektórych kierunkach uznawanego za najlepszy w Polsce) i jakości prowadzonych badań naukowych. Często jednak ten typ autonomii jest określany jako autonomia wewnętrzna, skierowana wyłącznie na spełnienie powyższych warunków. Potrzebna nam jest też i inna autonomia: autonomia zewnętrzna, pozwalająca na spełnianie oczekiwań społecznych i – w ślad za tym – uzyskiwanie finansowania nie tylko poprzez centralną i regionalną dystrybucję środków państwowych, lecz także ze środków pochodzących bezpośrednio od społeczeństwa. Wymagać to będzie od nas zaakceptowania nieco innej naszej roli, roli producenta, którego podstawową troską jest zaspokojenie wymagań klientów. Jeśli przełamiemy tę barierę psychologiczną i zdamy sobie sprawę, że poza nieprzemijającymi, ponadczasowymi wartościami akademickimi jak poszukiwanie i głoszenie prawdy, rzetelność zawodowa czy otwartość dyskusji naukowych – liczą się również: satysfakcja naszych klientów-studentów, ich pracodawców i nas samych. Aby właściwie wykonywać zawód nauczyciela akademickiego, zawód który sami sobie wybraliśmy, musimy zapewnić sobie godne ku temu warunki.

Świadectwem łączenia tych dwóch przeciwstawnych nurtów - tradycji i postępu - powinno być konsekwentne trzymanie się wytyczonych kierunków działania. W ubiegłym roku z okazji inauguracji roku akademickiego 2001/2002 opublikowano misję uczelni, szerzej omówioną w numerze 4/2001 „Naszej Politechniki”. Sformułowane zostały w niej główne zadania uczelni i sposoby ich realizacji. Nadchodząca kadencja 2002-2005 powinna być okresem realizacji tych zadań, modyfikowanych w zależności od bieżącej sytuacji uczelni i uwarunkowań zewnętrznych.

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ

W „Misji Uczelni”, jak i we wspomnianym jej omówieniu, określone są zarówno cele strategiczne naszej uczelni, jak i sposoby ich realizacji. Duchem przewodnim proponowanych tam zmian jest - choć nie wyrażona w sposób jawny - idea przedsiębiorczości. Zarówno uczelnia, jako instytucja, jak i jej pracownicy muszą poszukiwać sposobów włączenia się w nowy system ekonomiczny, który od roku 1989 wprowadzamy w naszym kraju. Jest to zresztą nie tylko nasz specyficzny, polski problem. Wobec malejącego udziału środków z budżetu państwa uczelnie wielu krajów podejmują inicjatywy zmierzające do uzyskiwania dodatkowych środków finansowych – tym samym dążąc do większej autonomii. W obszernym studium na ten temat, opublikowanym przez B.Clarka w roku 1998, omówione są szczegółowo metody zwiększenia przedsiębiorczości w 5 europejskich uniwersytetach technicznych, w których osiągnięto znaczące sukcesy. Jest wśród nich znany nam z bliskiej, wieloletniej współpracy uniwersytet techniczny w Göteborgu (CHALMERS), który dzięki dokonany przemianom umocnił swoją pozycję jednej z czołowych uczelni technicznych Europy i stał się prekursorem zmian strukturalnych zachodzących w wielu uczelniach europejskich.

Zwiększenie przedsiębiorczości uczelni, a więc włączenie się w gospodarkę rynkową, wymaga nie tylko analizy potrzeb społecznych i sformułowania oferty zaspokajającej te potrzeby, ale – przede wszystkim – transformacji samej uczelni. We wspomnianej książce Clarka wyróżniono pięć ścieżek transformacji, którymi podążały te uczelnie, które odniosły sukces, oczywiście każda w różnym stopniu angażując się w każdą z nich. Są to:

- wzmocnienie roli kadry kierowniczej na poszczególnych szczeblach zarządzania – centralnym i wydziałowym,
- rozbudowa nowoczesnych centrów, które przekraczając granice uniwersytetu mogą się rozwijać dynamicznie i łatwiej nawiązują współpracę z zewnętrznymi organizacjami,
- zróżnicowanie źródeł finansowania, zwłaszcza zwiększenie tych, którymi uczelnie mogłyby dysponować według własnego uznania,
- uzyskanie akceptacji całej społeczności uczelni dla proponowanych zmian, zmian poza którymi nie może pozostać żadna z grup pracowniczych,
- wypracowanie spójnej kultury pracy, niezbędnej przy wprowadzaniu przedsiębiorczości.

Nie czas tutaj na szczegółowe omawianie tych problemów, jednak właśnie powyższe przesłanki powinny wyznaczać nasze najbliższe cele. Uczelnie, jeśli chce przetrwać, musi znaleźć swoje miejsce w społeczeństwie samorządowym i w gospodarce rynkowej.

NAJBLIŻSZE ZADANIA

Dydaktyka

W zakresie dydaktyki zasadniczym przesłaniem dla naszej działalności powinno być odchodzenie od nauczania na rzecz uczenia się. Wymaga to wysiłku zarówno ze strony nauczycieli, którzy w dobie zalewu informacji muszą w jeszcze większym niż dotąd stopniu być przewodnikami studiujących, jak i aktywności ze strony studentów. Panuje bowiem powszechna opinia, że w nadchodzących latach większe znaczenie będzie miała kreatywność i umiejętność dostosowania się do nowych warunków i technologii niż skumulowana wiedza encyklopedyczna.

Realizacji tego celu służyć powinny:

Wybieralność przedmiotów, dostępna w stopniu znacznie większym niż obecnie, dająca podstawy do efektywnego wykorzystania systemu punktów kredytowych ECTS. Punkty te, jak wiadomo, mają odzwierciedlać wkład pracy studenta zarówno na uczelni (nauczanie), jak i poza nią (uczenie się) i pozwalać na dokonywanie wyborów dróg studiowania przez samych studiujących. Jest to też warunek konieczny dla umieszczenia naszych studentów i absolwentów na międzynarodowym rynku edukacyjnym, otwierającym się dla nas w związku z bliską perspektywą wejścia do Unii Europejskiej.

Stopniowe **wprowadzenie wymogu znajomości języka obcego**, udokumentowanego certyfikatem państwowym lub międzynarodowym, jako warunku uzyskania dyplomu naszej uczelni. Cel ten musi być osiągnięty stopniowo, ale byłoby

powodem do dumy dla naszej uczelni i dla naszych absolwentów, gdyby panowała powszechna opinia, że posiadacz naszego dyplomu zna dobrze przynajmniej jeden język obcy (najlepiej angielski).

Wspomaganie nauczania poprzez **wykorzystanie technologii teleinformatyki**, co jest naturalne wobec rewolucji informatycznej, na początku której przyszło nam żyć. Nie zamierzamy przekształcać naszej uczelni w uczelnię wirtualną, ale konieczne wydaje się np. wykorzystanie Internetu dla upowszechniania materiałów pomocniczych do nauczania (skrypty, przykłady, symulacje, zadania, wzorce ćwiczeń itp.). Efektywne działania wymagać będą nie tylko zaangażowania osobistego nauczycieli, ale także i poszukiwania nowych form realizacji studiów, w duchu omawianej wcześniej przedsiębiorczości. Powszechna znajomość technologii informatycznych wśród naszych absolwentów powinna być, obok znajomości języków obcych, wyróżnikiem naszej uczelni.

Nauka

Politechnika Krakowska jest uczelnią akademicką. Osiągnęliśmy to ogromnym wysiłkiem kilku pokoleń i wysiłek ten nie powinien się rozpraszać na nauczanie masowe na najniższym poziomie. Istotą akademickości jest to, że edukacja jest pochodną prowadzonych badań naukowych, prowadzenia których nie możemy zaniedbać.

Podstawowe znaczenie ma tutaj **promocja młodych pracowników**, począwszy od studenckich kół naukowych poprzez staże asystenckie i studia doktoranckie, tak aby mogli oni spełnić "wzorcowy życiorys": doktorat w wieku lat 28, habilitacja - 34, profesura - 40. Oczywiście kariera naukowa nie powinna i nie może być celem samym w sobie, jednak doświadczenie, oparte o liczne przykłady osób obecnych także i na tej sali, pokazuje, że największe sukcesy naukowe osiągają ci, którzy karierę naukową rozpoczęli wcześniej i nie zdobywali stopni pod presją upływających umownych terminów.

Zdobywanie stopni naukowych to kwestia samorealizacji, a także zapewnienia wyższego poziomu dydaktyki. Byłoby najlepiej, by kariera naukowa była wynikiem konsekwentnego, systematycznego prowadzenia **badania naukowych na wyraźne zamówienie społeczne**. I choć gospodarka nasza ciągle jeszcze nie jest w stanie udźwignąć sektora badań naukowych, to jednak jest naszym obowiązkiem wychodzić naprzeciw zapotrzebowaniu społecznemu. Liczymy tu przede wszystkim na organizacje samorządowe, które najszybciej wpisują się w ogólnoeuropejską ideę działania poprzez społeczności lokalne – i dla zaspokajania ich potrzeb. Zamierzamy wykorzystywać w tym celu stworzony przez nas Park Technologiczny, działający w Specjalnej Strefie Ekonomicznej, ale i także popierać będziemy wszelkie inne inicjatywy podejmowane przez naszych pracowników czy zgłaszane nam przez organizacje i przedsiębiorstwa.

Oczywiście musimy uczyć się, jak **wykorzystywać środki unijne** przeznaczone na badania naukowe. Problemem jest tutaj brak w naszym kraju silnych ekonomicznie partnerów gospodarczych, jednak specjalne preferencje w strukturze projektów z udziałem państw ubiegających się o wejście do Unii Europejskiej stwarzają nam jeszcze ciągle sprzyjające warunki do uzyskiwania grantów badawczych. Do dyspozycji mamy Centrum Transferu Technologii, w którym funkcjonuje punkt informacyjny o projektach europejskich, działający w sieci Unii Europejskiej.

Życie akademickie

Podstawowymi jednostkami uczelni są i będą **wydziały**. Gwarantujemy im samodzielność w granicach wspólnie dotąd określonych, nie podważając jednak funkcjonowania uczelni jako całości. Decyzje zmierzające do realizacji głównych kierunków działania muszą być wypracowywane na zasadzie konsensusu, co nakłada znaczące obowiązki na ciała kolegialne uczelni.

Widzimy potrzebę istotnego **zwiększenia udziału studentów i wychowanków** w decydowaniu o życiu uczelni. Nasi studenci nie mogą mieć poczucia, że są tylko przelotnymi „klientami”. Wchodząc na uczelnię stają się członkami wielkiej rodziny. Początkowo jako studenci, potem wychowankowie, a za chwilę – koledzy lub aktywni uczestnicy życia społecznego poza uczelnią. W każdej z tych ról powinni mieć możliwość kształtowania oblicza uczelni, decydowania o jej losach – ale i brania na siebie odpowiedzialności.

Konieczne jest również wprowadzanie elementów systemu zarządzania jakością, a przez to – wysuwanie problemu **jakości nauczania i nauki** na pierwszy plan. Wynika to zarówno z tendencji światowych, jak i z powstających u nas instytucji, kładących nacisk na jakość naszej pracy (takich choćby jak Państwowa Akademicka Komisja Akredytacyjna).

W ślad za tym powinno iść **powiązanie wynagrodzeń z zaangażowaniem w realizację zadań statutowych** uczelni. Na przeszkodzie stoją bardzo ograniczone środki finansowe, „spłaszczające” podejmowane próby. Nie można jednak przejść do porządku dziennego nad bardzo zróżnicowanym obciążeniem wśród pracowników administracji i technicznych, czy nie wykonywaniem obowiązków dotyczących prowadzenia badań naukowych przez część nauczycieli akademickich, ustawowo do tego zobowiązanych.

Zamierzamy popierać **inicjatywy studenckie w dziedzinie kultury i sportu**, a także integrację środowiska akademickiego Politechniki Krakowskiej ze środowiskiem uniwersyteckim Krakowa, tworzącym jedyny w swoim rodzaju klimat miasta, w którym co piąty przechodzień to student lub nauczyciel.

Kuszając się o daleko posuniętą zwięzłość nasz program można zawrzeć w trzech punktach:

- otwarcie się na rynek edukacyjny i badań naukowych oraz otaczające nas środowisko społeczne,
- przechodzenie od nauczania do uczenia się, z ukierunkowaniem na wyższe formy kształcenia i znajomość języków obcych,
- nasycenie uczelni informatyką traktowaną jako narzędzie w dydaktyce, nauce i zarządzaniu.

Jego Magnificencjo Rektorze, Szanowni Goście, Koleżanki, Koledzy

W imieniu organizacji studenckich Politechniki Krakowskiej przypadł mi w udziale zaszczyt przekazania kilku słów podczas otwarcia nowego roku akademickiego na naszej uczelni. Szczególnie pragnę powitać tych, którzy dziś stają się pełnoprawnymi członkami społeczności Politechniki Krakowskiej.

Początek studiów to chwila, w której każdy młody człowiek odczuwa niepokój związany z nowym miejscem, nowymi zadaniami i wyzwaniem. Trudno się dziwić, skoro najbliższe kilka lat będzie dla nich okresem trudnych życiowych decyzji, okresem, w którym ugruntuje się ich świadomość oraz sposób i umiejętność postrzegania otaczającego świata.

Koleżanki i Koledzy – decydując się na rozpoczęcie studiów wykazaliście, że zależy Wam na własnym rozwoju tzn. zdobyciu odpowiedniej wiedzy oraz umiejętności jej wykorzystania. Przy odpowiednim zaangażowaniu z Waszej strony Politechnika Krakowska pomoże Wam w realizacji tych planów. Pamiętajcie jednak, że tytuł inżyniera, który otrzymacie, zobowiązuje, a zdobyta przez Was wiedza będzie dużym atutem. Jednak coraz częściej inżynier staje się managerem, staje się człowiekiem, który będzie podejmował decyzje i kierował ludźmi. To znaczy, że jego kreatywność i umiejętność znalezienia się w każdej sytuacji staje na równi z jego wiedzą. Studia i organizacje studenckie znajdujące się na naszej uczelni mogą Wam dać przedsmak tego, co może Was czekać w życiu zawodowym.

Wśród organizacji studenckich, które już na dobre wpisały się w struktury i całokształt wizerunku naszej uczelni, szczególną aktywnością wykazuje się Uczelniana Rada Samorządu Studentów. Swoją wysoką pozycję zawdzięcza wyjątkowej pracy jej członków, którzy potrafią pogodzić swoje studia z pracą wśród studentów na uczelni oraz poza jej murami. Jest to praca trudna, ale dająca wiele satysfakcji, która często staje się jedyną, ale jakże wysoką zapłatą za naszą ofiarność.

Zakres działań podejmowanych przez Samorząd Studentów Politechniki Krakowskiej jest bardzo szeroki. Najbardziej zauważalny jest ten, który można określić jako kreowanie życia kulturalnego studentów. W tej dziedzinie mamy się czym pochwalić. Jesteśmy jedyną uczelnią w kraju, która organizuje na taką skalę i z taką konsekwencją piesze rajdy studenckie. 40 jubileuszowy rajd, który odbył się w tym roku miał swoją metę w Pyzówce koło Nowego Targu. Zgromadził on około 4 tysiące studentów naszej, ale i nie tylko naszej uczelni. Jest to bardzo radosne wydarzenie, które integruje grono naukowe ze studentami, jak i samych studentów. Co roku czynnie uczestniczymy w centralnych uroczystościach Juwenaliowych, starając się jednak niezależnie organizować własne Czyżynalia, które odbywają się w naszym miasteczku studenckim. Nasze umiejętności wykorzystujemy również organizując samodzielnie, lub włączając się w organizację, wielu konferencji krajowych i zagranicznych. Nie będę tu wspominał o wielu drobniejszych rzeczach, takich jak okolicznościowe bale czy akcje charytatywne, w których staramy się uczestniczyć.

Jest również dziedzina naszej działalności, której może nie widać na pierwszy rzut oka. Są to obowiązki, które wynikają z uprawnień, jakie daje nam ustawa o szkolnictwie wyższym. Skupiają się one między innymi na sprawach związanych z szeroko rozumianą pomocą materialną dla studentów. Nasza Komisja Socjalna co tydzień rozpatruje wiele trudnych spraw, z którymi borykają się studenci. Przedstawiciele Samorządu Studentów współuczestniczą również w podejmowaniu wielu ważnych decyzji na naszej uczelni, m.in. poprzez zasiadanie w radach wydziałów oraz Senacie Politechniki Krakowskiej. Zwłaszcza w tych sprawach, które dotyczą bezpośrednio studentów.

Działalność Uczelnianej Rady Samorządu Studentów nie zamyka się tylko w murach naszej uczelni. Jesteśmy aktywni w pracach Porozumienia Samorządów Uczelni Krakowa, a na poziomie ogólnopolskim w pracach Parlamentu Studentów RP, uczestnicząc w wielu konferencjach i spotkaniach roboczych, które mają na celu wypracowanie wspólnych stanowisk i działań w sprawach, które dotyczą interesów studentów. Jednym z ostatnich takich działań był ogólnopolski protest przeciwko zmianom w przepisach dotyczących ulg na przejazdy PKP.

Na naszej uczelni działają także Niezależne Zrzeszenie Studentów oraz Związek Studentów Polskich, które również mają wiele osiągnięć i zapraszają do współpracy. Studenci o skonkretyzowanych zainteresowaniach naukowych mają możliwość angażować się w pracę różnorodnych kół naukowych.

Chciałbym również podkreślić, że wszystkie te działania, podejmowane przez Samorząd Studentów Politechniki Krakowskiej, jak i przez inne organizacje, są możliwe dzięki pełnej współpracy z władzami naszej uczelni, które rozumieją i wspierają tę formę studenckiej aktywizacji. Współpraca ta owocuje wieloma wspólnymi sukcesami, jednym z ostatnich było zwycięstwo w konkursie na najlepszego akademika, zorganizowanym przez Parlament Studentów RP. Brało w nim udział ponad 120 domów studenckich z całej Polski.

Koleżanki i Koledzy – kończąc, chciałbym życzyć Wam samych sukcesów. Życzę Wam, abyście z powodzeniem odnaleźli się w nowej rzeczywistości. Życzę Wam wreszcie, aby czas, jaki tu spędzicie, nie był czasem straconym, aby umiejętności, jakie tutaj zdobędziecie, pozwoliły Wam z powodzeniem wejść w zawodowe życie.

KLUB UCZELNIANY AKADEMICKIEGO ZWIĄZKU SPORTOWEGO

Wystąpienie prezesa - Andrzeja Olszewskiego

Jego Magnificencjo Rektorze, Szanowni Goście, Koleżanki i Koledzy

Dzisiaj na wielu uczelniach wyższych w całym kraju rozbrzmiewają słowa pieśni „Gaudeamus”, tysiące młodych ludzi wstępują do grona akademickiej braci. Nowe cele i zadania stwarzają na pewno dla wielu młodych żaków trudne wyzwanie, w którym każdy szuka dla siebie miejsca w nowej rzeczywistości.

Dla wielu ludzi sport kojarzy się tylko z gwiazdami z pierwszych stron gazet. Adam Małysz, Robert Korzeniowski i wielu innych dostarczają nam wzruszeń, emocji w wymiarze narodowym. Dzięki nim słyszymy mazurka Dąbrowskiego, zaciskamy do krwi kciuki, ocieramy łzy wzruszenia po ich zwycięstwie.

Sportowcy uczelnianych AZS sporadycznie trafiają na pierwsze strony gazet. Akademicki Związek Sportowy to przede wszystkim klub dla sportowców tworzących prawdziwą podstawę sportu. Właśnie na nich opiera się cały system uczelnianego sportu. Uczelniany AZS wraz z Centrum Sportu i Rekreacji już od ponad 50 lat kształtują sportową świadomość wielu pokoleń w murach krakowskiej Politechniki.

Cele Akademickiego Związku Sportowego od początku jego powstania były zbieżne z zadaniami, jakie stawiało sobie szkolnictwo akademickie w kształceniu i wychowaniu młodego pokolenia. Hasło „w młodym ciele młody duch” brzmi może nieco patetycznie, ale idea wychowania fizycznego to nic innego jak troska o równomierny rozwój fizyczny, umysłowy i psychiczny.

Chcemy dążyć do tego, aby nasz sport akademicki był jednoznacznie identyfikowany z uczelnią. Ma to ogromne znaczenie i działa w obydwie strony. Na pewno organizacja imprez o charakterze ogólnopolskim, jak chociażby uliczny bieg sztafetowy szlakiem pomników pamięci Tadeusza Kościuszki, jest doskonałą wizytówką Politechniki Krakowskiej na forum ogólnopolskim. Rozgrywane na przełomie marca i kwietnia w Zakopanem, już po raz 50, na stokach Kasprowego Wierchu mistrzostwa Politechniki w narciarstwie alpejskim, czy na stałe wpisany w karty uczelnianego sportowego święta akademicki turniej basketu mieszanego, to tylko te najważniejsze imprezy spośród 15 organizowanych przez nasz Klub Uczelniany AZS.

Na trwałe z tradycją aktywnego wypoczynku studentów Politechniki Krakowskiej związany jest Ośrodek Żeglarski w Żywcu, gdzie co roku odbywają się regaty o puchar JM Rektora Politechniki Krakowskiej.

Koleżanki i Koledzy, zapraszamy Was serdecznie do udziału w życiu sportowym Politechniki. Nasza uczelnia dysponuje najnowszą i poszerzającą się ciągle bazą sportową. Przez lata Centrum Sportu i Rekreacji dysponowało tylko salą gimnastyczną. Dziś nowoczesna hala sportowa oraz poszerzająca się baza sportowa w Czyżynach w ciągu całego tygodnia tętnią sportowym życiem 40 sekcji (począwszy od piłki nożnej poprzez koszykówkę, siatkówkę, narciarstwo, lekkoatletykę a na aerobiku czy sekcji rowerowej kończąc). Nasze sekcje mają charakter zarówno wyczynowy, jak i masowy, nad którym pieczę sprawują wykwalifikowani trenerzy Centrum Sportu i Rekreacji. Szczegółowe informacje można uzyskać w siedzibie Klubu w Centrum Sportu i Rekreacji przy ul. Kamiennej 17.

ZARZĄD GŁÓWNY

STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
Wystąpienie przewodniczącego - mgr inż. Jerzego Noworyty

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Dostojne Grono Profesorów i Pracowników PK, Dostojni Goście, Szanowne Koleżanki i Koledzy ze Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej, Drodzy Studenci

Pozwólcie Państwo, że swoje słowa skieruję głównie do tych, dla których dzień dzisiejszy jest jednym z ważniejszych w życiu, tych, którzy rozpoczynają naukę na Politechnice Krakowskiej. Drodzy Młodzi Przyjaciele niech chwila obecna zostanie Wam w pamięci na długie lata, gdyż jest początkiem kolejnego etapu Waszej drogi życiowej. W tej sali, w tej chwili i pośród zebranych tutaj dostojnych gości, rozpoczyna się jeden z najpiękniejszych i najważniejszych okresów Waszego życia. Żywię ogromną nadzieję, że dla większości z Was czas spędzony w tym gronie i w tych murach będzie bardzo owocny – wyznaczy bowiem Waszą przyszłość zawodową, a wiercie mi – Waszemu starszemu koledze – jest to istotna część życia.

Czasy, w których przyszło mam żyć, oprócz wszystkich pozytywnych zmian, przyniosły ze sobą niepokój, który stał się nieodłączną częścią pejzażu dnia codziennego. Pewnie niektórym z Was, a może i wszystkim jego uczucie towarzyszy tutaj i teraz. Niepokój wyniesiony z domu rodzinnego, niepokój wyczytany w gazetach, zasłyszany w radio, dostrzeżony na twarzach przygodnie spotkanych ludzi. Wreszcie niepokój o to jak tutaj będzie, jakich spotkam przyjaciół, czy ich w ogóle spotkam, czy poradzę sobie z wymaganiami, jakie postawią przede mną moi nowi nauczyciele i całe środowisko akademickie. Dotyczy on po prostu niepewności dnia jutrzejszego i jest naturalnym stanem ludzkiego umysłu i ducha.

Całkiem niedawno byliśmy świadkami najważniejszego wydarzenia ostatnich lat historii Krakowa – Wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II. Po raz kolejny powtórzył nam wszystkim: **Nie lękajcie się**. W sposób szczególny dotyczy to Was. Wy musicie wyruszyć w nową drogę bez obaw. Ten etap, który dziś rozpoczynacie, ma Wam w tym pomóc, ma Was uzbroić w oręż wiedzy, którym będziecie się posługiwali przez wiele lat, dla pomyślności Was samych i Waszych najbliższych. Okres obecny jest trudny nie tylko dla Was, ale i dla wszystkich, którym przyszło trwać we współczesnym świecie, w tym dla Waszej Uczelni, na której to dzisiaj rozpoczynacie naukę.

Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Krakowskiej od dawna współpracuje z władzami uczelni starając się na miarę swoich możliwości pomóc w dostosowaniu naszej ukochanej *Alma Mater* do wymogów nowych czasów. Mogę Was zapewnić, że ta Uczelnia, ci ludzie, którym zaufaliście są w stanie sprostać temu wyzwaniu. Dowodem na to niech będą liczne znaczące osiągnięcia jej wychowanków z lat minionych, dokonywane w dniu dzisiejszym. Lista tych osiągnięć jest bardzo długa i nie czas ani miejsce na jej przybliżenie.

Pozwólcie natomiast, że przytoczę wiersz Ks. Jana Twardowskiego i oddam go Wam do przemyśleń na najbliższe lata:

Zaufałem drodze

Zaufałem drodze
wąskiej
takiej na łeb na szyję
z dziurami po kolana
takiej nie w porę jak w listopadzie spóźnione buraki
i wyszedłem na łękę stała Święta Agnieszka
nareszcie – powiedziała
martwiłam się już
że poszedłeś inaczej
prościej
po asfalcie
autostradą do nieba – z nagrodą od ministra
i że cię diabli wzięli

Powtórzę jeszcze raz. Postawieni przed kolejnym wyzwaniem, rozpoczynając nowy, niesamowicie ekscytujący etap drogi życiowej zaufajcie, zaufajcie swoim opiekunom, zaufajcie samym sobie i nie lękajcie się. Bądźcie aktywni tworząc podwaliny pod swoją przyszłość, uczcie się nawiązując przyjaźnie na lata. Zdobywajcie wiedzę, ale ćwiczcie również praktyczne umiejętności korzystania z niej, gdyż jest to jeden ze sposobów przełamywania niepewności.

Kończąc, życzę Władzom Uczelni, nauczycielom akademickim, pracownikom administracyjnym i technicznym wytrwałości w kontynuowaniu dzieła trwającego nieprzerwanie szóste dziesięciolecie, a mającego między innymi swoje korzenie w działalności Politechniki Lwowskiej. Życzę sukcesów w pracy naukowej i dydaktycznej, wytrwałego pokonywania piętrzących się trudności finansowych, gospodarczych i organizacyjnych, deklarując równocześnie pomoc członków Stowarzyszenia Wychowanków na miarę naszych możliwości. Studentom życzę, aby życie studenckie przyniosło Wam wiele radości i przyjemnych wspomnień na długie lata. Wszystkim Państwu życzę zdrowia i wszelkiej pomyślności w tym roku, i wszystkich kolejnych. Oby było ich jak najwięcej i same dobre.

ODZNACZENIA

Uroczyste wręczenie przyznanych pracownikom Politechniki Krakowskiej odznaczeń państwowych i uczelnianych odbyło się 30 września w sali senackiej.

Odznaczenia państwowe

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

Prof. zw. dr hab. inż. arch. Tadeusz BARTKOWICZ * (WA)
Prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew MENDERA (WIL)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

Dr inż. Władysława Maria FRANCUZ (O-5)
Prof. dr hab. inż. Kazimierz FURTAK (WIL)
Prof. dr hab. inż. Andrzej RUDNICKI (WIL)
Prof. zw. dr hab. inż. arch. Waław SERUGA (WA)

Złoty Krzyż Zasługi

Prof. dr hab. inż. Lech BUKOWSKI (WIEiK)
Prof. zw. dr hab. Elżbieta BULEWICZ (WILiCh)
Dr inż. Janusz GERMAN (WIL)
Prof. art. mal. Ewa GOŁOGÓRSKA-KUCIA (WA)
Dr hab. inż. arch. Maria MISIĄGIEWICZ, prof. PK (WA)
Dr inż. Aleksander PABIŚ (WILiCh)
Inż. Jacek PRZĘDZIK (WM)
Mgr inż. Zbigniew SKAWICKI (administracja)
Prof. dr hab. inż. Jacek ŚLIWIŃSKI (WIL)
Dr inż. Adam TABOR (WM)
Dr inż. Adam TUŁECKI (WM)
Dr hab. inż. Wojciech ZALEWSKI, prof. PK (WM)

Srebrny Krzyż Zasługi

Dr inż. Maciej BUDKIEWICZ (WIŚ)
Dr hab. Ludwik BYSZEWSKI (WFTiMK)
Dr inż. arch. Anna FRANTA (WA)
Dr inż. arch. Hanna GRABOWSKA-PAŁECKA (WA)
Dr inż. Piotr GRYGLASZEWSKI (WIŚ)
Mgr Elżbieta HAN-WIERCIŃSKA (SPNJO)
Dr hab. inż. Wanda KOWALSKA, prof. PK (WIŚ)
Dr hab. inż. Marek KSIĄŻEK, prof. PK (WM)
Mgr Rozalia MAJOR (kwestura)
Dr hab. inż. Leszek MIKULSKI (WIL)
Dr hab. inż. arch. Zbigniew MYCZKOWSKI, prof. PK (WA)
Dr inż. arch. Agnieszka PĘCKOWSKA (WA)
Dr Danuta SOKALSKA (WFTiMK)

Dr inż. Wiesława STYKA	(WiŚ)
Dr inż. Waldemar ZAJĄC	(WIEiK)
Dr inż. arch. Teresa ZAJĄCZKOWSKA	(WIL)
Dr inż. Maria ŻMUDA-SROKA	(WM)

Brązowy Krzyż Zasługi

Lucyna BIELIŃSKA	(WliTCh)
Mgr Grażyna CHOLEWA	(WIL)
Mgr inż. Krystyna JABŁOŃSKA	(MCKiSU)
Barbara KULANICA	(WA)
Czesława MALINOWSKA	(WiŚ)
Beata SZOSTAK	(WIL)
Tadeusz SZPALA	(WIL)
Dr inż. Adam WARZECHA	(WIEiK)

Medal Komisji Edukacji Narodowej

Dr inż. Adam BODNAR	(WIL)
Dr inż. Janusz CIEŚLIŃSKI	(WIL)
Dr inż. Anna DUBOWICKA	(WFTiMK)
Prof. zw. dr hab. inż. Bogdan FIJAŁKOWSKI	(WIEiK)
Dr hab. inż. Adam JAGIEŁŁO, prof. PK	(WIEiK)
Prof. zw. dr hab. inż. arch. Stanisław JUCHNOWICZ	(MCKiSU)
Mgr Zbigniew KUCIA	(CSiR)
Prof. dr hab. inż. Zbigniew MATRAS	(WM)
Dr Alicja PIENIAŻEK	(WFTiMK)
Prof. dr hab. inż. Lucjan PRZYBYLSKI	(WM)
Dr inż. Aleksander RĄZOWSKI	(WIL)
Mgr inż. arch. Jan RĄCZY	(WA)
Dr inż. Stanisław Andrzej RYBICKI	(WiŚ)
Prof. dr hab. Andrzej STOKŁOSA	(WliTCh)
Dr hab. inż. Barbara TAL-FIGIEL, prof. PK	(WliTCh)
Prof. dr hab. inż. arch. Andrzej WYŻYKOWSKI	(WA)
Dr hab. inż. Andrzej ZIELIŃSKI, prof. PK	(WM)

* odznaczenie zostanie wręczone przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w Warszawie z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

Odznaczenia uczelniane

Medal „Zasłużony dla PK”

Prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz FLAGA	(WIL)
Prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew POLAŃSKI	(WM)
Prof. zw. dr hab. inż. arch. Andrzej KADŁUCZKA	(WA)

Złota Odznaka PK

Dr hab.inż. Krzysztof SZUWALSKI	(WM)
Mgr Grażyna MAMON	(administracja)
Dr hab.inż. Leszek MIKULSKI	(WIL)
Prof.zw.dr hab.inż. Bolesław TABIŚ	(WiITCh)
Dr hab.inż. Marian HOPKOWICZ, prof. PK	(WIŚ)
Prof.dr hab.inż. Janusz ORKISZ	(WIL)
Prof.dr hab.inż. Lucjan PRZYBYLSKI	(WM)
Mgr inż.arch. Jan RĄCZY	(WA)
Dr inż. Władysława Maria FRANCUZ	(CPiP)
Dr hab.inż. Krzysztof KNAPIK, prof. PK	(WIŚ)

Honorowa Odznaka PK

Dr inż. Janusz BOHATKIEWICZ	(WIL)
Mgr Marek GÓRSKI	(BG)
Dr inż. Otmar VOGT	(WiITCh)
Dr hab.inż. Leszek WOJNAR, prof. PK	(WM)
Maria FAJTO	(administracja)
Mgr Maria GABAJA	(kwestura)
Inż. Krystyna HARTEL	(WiITCh)
Halina KRUPSKA	(WiITCh)
Dr Maria NAJDZIOŃ	(WFTiMK)
Mgr Marta NOWAK	(SPNJO)
Mgr Halina BOROWSKA	(administracja)
Dr inż. Kazimierz GERGOVICH	(WIL)
Dr hab.inż. Czesław NIŻANKOWSKI, prof. PK	(WM)
Dr inż. Jacek SNAMINA	(WM)
Dr inż. Jarosław BAJER	(WIŚ)
Dr inż. Jan DUDA	(WM)
Wojciech MASSALSKI	(WIL)
Mgr inż. Zuzanna PODGÓRNA	(WIL)
Dr inż. Andrzej POTOCKI	(WIŚ)
Dr inż. Aleksander PROCIAK	(WiITCh)
Dr inż. arch. Joanna STOŻEK	(WA)
Mgr inż. Maria WÓJCIKIEWICZ	(WA)
Mgr inż. Adam BODURA	(WiITCh)
Mgr Elżbieta CHWASTEK	(WIŚ)
Dr Jan KUCWAJ	(WFTiMK)
Kazimiera MEDES	(administracja)
Dr inż. arch. Iwona ZUZIAK	(WA)
Dr Krystyna ŻEGLIN-KURBIEL	(WIŚ)
Bogumiła MARKIEWICZ	(WA)
Dr inż. Małgorzata PILAWSKA	(WIŚ)
Mgr Jolanta WYZNAKIEWICZ	(Wydawnictwo PK)

NAGRODY

Uroczyste wręczenie przyznanych pracownikom Politechniki Krakowskiej nagród odbyło się 30 września w sali senackiej Politechniki Krakowskiej.

Nagrody Ministra Edukacji Narodowej i Sportu

Nagrody indywidualne

Dr hab. inż. Dariusz BOGDAŁ	(C-4)
Prof. dr hab. inż. arch. Tadeusz BARTKOWICZ	(A-5)
Prof. dr hab. Józef NIZIOŁ	(M-1)
Dr hab. inż. Bogdan BOCHENEK	(M-1)

Nagrody zespołowe

Prof. dr hab. inż. Artur WIECZYSTY	(Ś-3)
Dr hab. inż. Teresa LUBOWIECKA, prof. PK	(Ś-3)
Dr hab. inż. Krzysztof KNAPIK, prof. PK	(Ś-3)
Dr hab. inż. Janusz RAK	(Politechnika Rzeszowska)
Dr hab. inż. Barbara BUDZIŁO	(Ś-3)
Dr inż. Jarosław BAJER	(Ś-3)
Dr Ryszarda IWANEJKO	(Ś-3)
Dr inż. Izabela ZIMOCZ	(Politechnika Śląska)
Dr inż. Jadwiga KAPCIA	(Ś-3)
Dr inż. Robert WIERZBICKI	(Ś-3)
Dr inż. Krzysztof GŁÓD	(Ś-3)
Mgr inż. Urszula JARECKA	(Ś-3)

Nagrody Rektora Politechniki Krakowskiej

Nagrody indywidualne

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

Prof. zw. dr hab. inż. arch. Wacław SERUGA	(A-3)
Prof. zw. dr hab. inż. arch. Andrzej KADŁUCZKA	(A-1)
Prof. dr hab. inż. arch. Kazimierz KUŚNIERZ	(A-1)
Dr hab. inż. arch. Wojciech KOSIŃSKI, prof. PK	(A-8)
Prof. art. mal. Ewa GOŁOGÓRSKA-KUCIA	(A-7)

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ

Prof. zw. dr hab. inż. Marcin CHRZANOWSKI	(L-4)
Prof. dr hab. inż. Kazimierz FURTAK	(L-1)
Dr hab. inż. Maria FIERTAK, prof. PK	(L-1)
Dr inż. Jacek MAGIERA	(L-6)

Dr hab. inż. Wiesław LIGĘZA	(L-1)
Dr inż. Lucyna DOMAGAŁA	(L-1)
Dr inż. Henryk CIUREJ	(L-4)
Dr hab. inż. Wiesław STAROWICZ	(L-3)
Prof. dr hab. inż. Andrzej FLAGA	(L-4)

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Prof. dr hab. inż. Józef GAWLIK	(M-6)
Prof. dr hab. inż. Zbigniew MATRAS	(M-5)
Dr hab. inż. Jan KAZIOR, prof. PK	(M-2)
Dr hab. inż. Wojciech ZALEWSKI, prof. PK	(M-5)
Prof. zw. dr hab. inż. Józef KNAPCZYK	(M-4)
Dr inż. Janusz POBOŻNIAK	(M-6)
Prof. zw. dr hab. inż. Bronisław SENDYKA	(M-4)

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Dr hab. Renata KOCWA-HALUCH, prof. PK	(Ś-3)
Dr hab. inż. Bogdan WOLSKI, prof. PK	(Ś-2)

WYDZIAŁ INŻYNIERII I TECHNOLOGII CHEMICZNEJ

Dr inż. Andrzej KALINA	(C-1)
Dr hab. inż. Andrzej BARAŃSKI, prof. PK	(C-2)
Dr hab. Krystyna WIECZOREK-CIUROWA, prof. PK	(C-1)
Dr hab. inż. Andrzej LASZUK	(C-3)

WYDZIAŁ INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ I KOMPUTEROWEJ

Dr hab. inż. Edward KORPAL, prof. PK	(E-3)
Dr inż. Sławomir ŻABA	(E-4)
Prof. dr hab. inż. Edward SZARANIEC	(E-1)
Dr inż. Leszek PALION	(E-4)

WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ I MODELOWANIA KOMPUTEROWEGO

Dr hab. Jerzy SANETRA	(F-1)
Dr hab. Włodzimierz WÓJCİK, prof. PK	(F-1)
Dr Mariusz JUŻYNIĘC	(F-2)
Dr Maciej DURAS	(F-1)

CENTRUM PEDAGOGIKI I PSYCHOLOGII

Dr inż. Władysława Maria FRANCUZ	(O-5)
----------------------------------	-------

Nagrody zespołowe

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

1. Dr hab. inż. arch. Krzysztof BIEDA, prof. PK	(A-3)
Dr inż. arch. Anna FRANTA	(A-3)
Dr inż. arch. Anna PALEJ	(A-3)

2. Prof. dr hab. inż. arch. Dariusz KOZŁOWSKI (A-2)
Dr hab. inż. arch. Maria MISIĄGIEWICZ, prof. PK (A-2)

WYDZIAŁ MECHANICZNY

1. Prof. dr hab. inż. Stanisław MICHAŁOWSKI (M-3)
Dr inż. Andrzej SOBCZYK (M-3)
Dr inż. Janusz POBĘDZA (M-3)
2. Dr hab. inż. Edward LISOWSKI, prof. PK (M-3)
Mgr inż. Wojciech CZYŻYCKI (M-3)

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

1. Dr hab. inż. Elżbieta NACHLIK, prof. PK (Ś-1)
Dr inż. Wiesław GADEK (Ś-1)
Dr inż. Stanisław KOSTECKI (Politechnika Wrocławska)
2. Prof. dr hab. inż. Jerzy KURBIEL (Ś-3)
Dr Wojciech BALCERZAK (Ś-3)
Dr inż. Wiesław ZYMON (Ś-3)
Mgr Mariusz OLKO (MPWiK Kraków)

WYDZIAŁ INŻYNIERII I TECHNOLOGII CHEMICZNEJ

1. Prof. dr hab. Andrzej STOKŁOSA (C-3)
Dr hab. inż. Barbara TAL-FIGIEL, prof. PK (C-3)
Dr inż. Otmar VOGT (A-9)
Dr inż. Ryszard CHRZĄSZCZ (C-1)
Dr inż. Aleksander PROCIĄK (C-4)
Dr inż. Marek PONIEWIERSKI (C-3)
Dr hab. inż. Krzysztof KUPIEC (C-3)

WYDZIAŁ INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ I KOMPUTEROWEJ

1. Prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz SOBCZYK (E-2)
Dr inż. Konrad WEINREB (E-2)
Dr inż. Tomasz WĘGIEL (E-2)

WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ I MODELOWANIA KOMPUTEROWEGO

1. Dr Włodzimierz DZIURDA (F-1)
Dr Teresa STĘPIEŃ (F-1)
Dr hab. Wojciech OTOWSKI (F-1)

Ślubowanie

Świadomy, że z chwilą przyjęcia na pierwszy rok studiów staję się pełnoprawnym członkiem społeczności akademickiej Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki, ślubuję uroczyście:

- *zdoływać wytrwale wiedzę i umiejętności,*
- *przestrzegać regulamin studiów,*
- *postępować zgodnie z zasadami współżycia w szkole wyższej,*
- *pielęgnować tradycje Politechniki Krakowskiej,*
- *dbać o godność studenta i dobre imię mojej Uczelni.*

SPIS TREŚCI

Strona

„Politechnika Krakowska u progu kadencji 2002-2005” wystąpienie programowe rektora Politechniki Krakowskiej prof.zw.dr hab.inż.Marcina Chrzanowskiego	3
Uczelniana Rada Samorządu Studentów wystąpienie przewodniczącego – mgr inż. Artura Wójcika.....	8
Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego wystąpienie prezesa –. Andrzeja Olszewskiego.....	10
Zarząd Główny Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej wystąpienie przewodniczącego – mgr inż. Jerzego Noworyty.....	11
Odnaczenia:	
• państwowe	13
• uczelniane	14
Nagrody:	
• Ministra Edukacji Narodowej i Sportu	16
• Rektora Politechniki Krakowskiej	16
Ślubowanie studentów I roku	19

